

עצור סיסמא

מחזה קצר

מאת שי שבתאי

דמויות:

דניס, חייל גרמני בן 20

גונתר, חייל גרמני בן 20

פּוֹץ, גנרל גרמני בן 50

פודל, משרת, ללא גיל

מקום וזמן ההתרחשות: מוצב צבאי בגרמניה רבתי, 1945

עצור סיסמה

שי שבתאי

דניס וגונתר, שני חיילים גרמנים, שומרים על מתקן סודי ביותר על פסגת הר. בוקר, דניס מנסה לקלוט משהו במכשיר הקשר, גונתר מטפל בנעליו.

דניס: מה זה הריח הזה? ישנת עם הנעליים?

גונתר: הלאנדסר לעולם יהיה מוכן לקרב.

דניס: אתה צעיר גונתר.

גונתר: אני אקח את זה כמחמאה.

דניס: אתה מטומטם גונתר.

גונתר: את זה לא. מה אתה מחפש?

דניס: את המפקדה. יש שם קשרית חדשה עם קול שיעמיד לך ת'זין.

גונתר: שמעתי אותה אתמול.

דניס: באמת? נכון שהקול שלה כמו של ליל דגובר?

גונתר: לא, יותר כמו של אילזה וורנר.

דניס: אנחנו לא מדברים על אותה אחת.

גונתר: בטח שכן, איך שהיא אומרת, תחנות נץ השחר, ענו לפי הסדר-

דניס: זה בדיוק מה שהיא אומרת, אבל היא נשמעת כמו ליל דגובר!

גונתר: אילזה וורנר. אולי זו היא?

דניס: נראה לך ישימו את אילזה וורנר קשרית?

גונתר: למה לא?

דניס: כי לא. זה כמו שתגיד שמרלן דיטריך נהגת טנקים.

גונתר: זה ממש לא אותו דבר. מרלן כבר מזמן באמריקה.

דניס: אולי כבר תגמור עם הנעליים?

גונתר: אני חושב שהלכה הסוליה.

דניס: תכין לנו משהו לאכול.

גונתר: מה אתה רוצה?

דניס: אה... אני אתחיל עם קלאושפטה (klauschafte), ומגש של שוונצרפיררקונצירש (schwantzfirerkoontzirsh), עם קצפת ופירורים.

גונתר: יש לוף. אתה מעדיף אותו בפרוסות או בקוביות?

דניס: איך הם מצפים מאתנו לשמור על המולדת, אם כל מה שיש לאכול זה לוף?

גונתר: מולדת?

דניס: מה הבעיה?

גונתר: מולדת זה מקום שנולדת בו. אני לא נולדתי כאן.

דניס: בכל מקום שבו מוצב חייל גרמני, שם המולדת הגרמנית.

גונתר: אנחנו על פסגה של הר מזויין, מרחק של 1200 ק"מ מפאפנבורג. כאן לא המולדת שלי.

דניס: אני יכול להוציא אותך להורג על מה שאמרת עכשיו.

גונתר: בבקשה. ואז מי יכין לך את הלוח שלך? קוביות או פרוסות?

דניס: תפתיע אותי.

גונתר יוצא. דניס מדבר בקשר.

דניס: אם את שומעת, הקשרית עם קול המלאך, בליבי פנימה אני מכנה אותך קלאודיה שלי, דניס לונץ מקדיש לך את השיר הבא:

Ich hab die Nacht geträumt (שר)
wohl einen schweren Traum,
es wuchs in meinem Garten
ein Rosmarienbaum.

Ein Kirchhof war der Garten,
das Blumenbeet ein Grab,
und von dem grünen Baume
fiel Kron und Blüte ab.

Die Blüten tät ich sammeln
in einem goldnen Krug,
der fiel mir aus den Händen,
dass er in Stücke schlug.

Draus sah ich Perlen rinnen
und Tröpflein rosenrot:
Was mag der Traum bedeuten?
Ach Liebster, bist du tot?

(קישור לשיר):

<https://www.youtube.com/watch?v=Zep8ZFcZztM>

דניס מסיים את השיר, נרגש. גונתר נכנס עם האוכל. עורך על ארגז מפה, צלחות, כוסות- מנסה לייצר כמה שיותר "תרבותיות" בסיטואציה. דניס שולח ידיו אל האוכל.

גונתר: האלט! מה אתה עושה?

דניס: מה יש?

גונתר: איפה הנימוסים שלך? חכה שגם אני אשב אולי?

דניס: (מרים קצה של לוח במזלג. הלוח חתוך כסליל מוארך) מה זה?

- גונתר: מה רצית? שוורצוואלדה קירשנטורטה?
- דניס: איך אפשר ככה?
- גונתר: רצית הפתעה.
- דניס: רציתי לאכול.
- גונתר: אז תאכל.
- דניס: הוצאת לי את כל החשק.
- גונתר: זה אותו לוף כמו אתמול.
- דניס: זה נראה כמו תולעת.
- גונתר: תתחיל להתרגל. בקרוב כל מה שיהיה לנו לאכול זה תולעים.
- דניס: מה מצב הלוף?
- גונתר: יש עוד ארבע קופסאות.
- דניס: **(מחשב לכמה זמן יספיק הלוף)** מיין גוט! איזה יום היום?
- גונתר: איפושהו בין שלישי לשישי.
- דניס: אתה לא יודע איזה יום היום?
- גונתר: אתה לא יודע איזה יום היום.
- דניס: מתי מביאים לנו אספקה?
- גונתר: בראשון לחודש.
- דניס: והיום?
- גונתר: **(מחשב)** אנחנו בין החמישי לעשירי.
- דניס: מיין גוט!
- גונתר: אם תמשיך לזלול קופסה ליום, אנחנו נאכל שלג ואבנים עד שיגיע הראשון לפברואר.
- דניס: עכשיו ינואר?
- גונתר: אני לא בטוח.
- דניס: טוב. סדר יום: עשר אפס-אפס מסדר כוננות, אחת עשרה וחמש עשרה דקות היית על בגדי ספורט, יוצאים לריצה קלה. שתיים עשרה הפסקת צהריים. שאלות?
- גונתר: לא כדאי שנטפל בעניין האוכל קודם?
- דניס: נכון. אוקיי. עשר אפס-חמש מסדר כוננות, אחת עשרה וחמש עשרה דק-
- גונתר: אני לא אספיק לסדר את זה בחמש דקות.
- דניס: כמה אתה צריך?
- גונתר: לא יודע. המכשיר לא ממש עובד טוב. מאד קשה להבין מה אומרים.
- דניס: גונתר! יש לך משימה, תעמוד בה! מה הסיסמה להיום?

גונתר: אתה נותן לי פה זמנים, כאילו אני בטירונות.
דניס: אני המפקד הממונה כאן.
גונתר: אתה בסך הכל אונטר-אופיציר.
דניס: ואתה רק גפרייטר (gefreyter) מזויין!
גונתר: סליחה?
דניס: אובר-גפרייטר?
גונתר: יותר...
דניס: שטאבסגפרייטר?
גונתר: רק דרגה אחת מתחתך אדון אונטר-אופיציר. ומה זה עוזר לתת זמנים, אם אין לנו מושג מה השעה?
דניס: מה הסיסמה להיום?
גונתר: כל יום אותו דבר! השמש כאן לא יוצאת אף פעם, שמונה בבוקר או ארבע אחרי הצהריים, הכל אפור, וקר, ושלג, ואי אפשר לדעת מה השעה, או איזה יום, או מה בכלל לעזאזל אני עושה כאן!
דניס: מה הסיסמה!?
גונתר: לא יודע.
דניס: מה לא יודע? לא אמרו אתמול בקשר?
גונתר: אמרתי לך, המכשיר לא בסדר-
דניס: גונתר, אנחנו חייבים לדעת מה הסיסמה.
גונתר: אני יודע.
דניס: מה הסיסמה?
גונתר: לא יודע.
דניס: גונתר, אני נשבע לך, אני אתלה אותך כאן ועכשיו!
גונתר: זה לא היה ברור- משהו עם שפרינג-
דניס: אתה מבין כמה זה חמור?
גונתר: אני מבין, ברור, אני-
דניס: גונתר, חזור על הגדרת המשימה שלנו.
גונתר: לשמור על המולדת הגרמנית!
דניס: ומה עוד?
גונתר: להגן עליה!
דניס: להיות מוכנים גונתר! להיות נכונים ומוכנים למקרה שנצטרך לפעול! להיות בכוננות עליונה לאפשרות שהוא יבוא!

גונתר: נכון.

דניס: יפה. ואם עכשיו מופיע מישהו, איך אתה יודע מי זה? איך תדע אם זה הוא?

גונתר: אתה רציני?

דניס: תענה על השאלה שטאבסגפרייטר גונתר!

גונתר: אני אדע שזה הוא לפי השפם.

דניס: ואם הוא גידל אותו?

גונתר: גידל אותו?

דניס: או קצץ אותו?

גונתר: מה פתאום-

דניס: או גילח אותו לגמרי!

גונתר: אין סיכוי. השפם שלו זה הוא. הוא המנהיג עם השפם.

דניס: גם לסטאלין יש שפם.

גונתר: סטאלין לא יגיע לפה.

דניס: מאיפה לך? אומרים שהחזית במזרח קורסת.

גונתר: אני אדע לפי הבלורית. (מדגים)

דניס: ואם הוא לא סירק אותה?

גונתר: אז אני אתן לו את המסרק שלי.

דניס: אני לא צוחק אתך גונתר.

גונתר: נזכרתי! הסיסמה הייתה אודר-שפרינגבאום.

דניס: בטוח?

גונתר: אולי פדר-שפרינגלוכן?

דניס: בוא ננסה.

דניס יוצא. נכנס אחרי כמה שניות בצעדי אווז, מסמן שפם על פניו.

גונתר: עצור סיסמה!

דניס: אודר-

גונתר: שפרינגבאום.

דניס: יפה. איך זה נשמע לך?

גונתר: אני לא בטוח. בוא נתחלף.

גונתר יוצא. נכנס אחרי כמה שניות בחיקוי היטלר.

דניס: עצור סיסמה!

גונתר: פדר-

דניס: שפרינג לוכן!

גונתר: ניין! ("יורה" ברובה דמיוני. דניס משתף פעולה ונופל)

דניס: גונתר... גונתר...

גונתר ניגש אל דניס "הגוסס".

גונתר: כן מיין ליבן המפקד?

דניס: יש לי רק דבר אחד אחרון לומר...

גונתר: אל תמות המפקד-

דניס: תשמע אותי-

גונתר: אני מקשיב

דניס: אתה מטומטם!

גונתר: לך לעזאזל.

גונתר ודניס קמים.

דניס: צחצחת שיניים? הסירחון שלך יכול לשמש תחליף לציקלון בי.

גונתר: למה עצרת?

דניס: אז מה הסיסמה? שננסה שוב?

גונתר: היה לנו רגע דניס, היה לנו רגע ואתה הרסת אותו.

דניס: אני משנה את המשימות להיום. עד שאתה לא מצליח לברר את הסיסמה, אין מסדר, אין אוכל, אין ספורט, אין כלום. אני הולך לנוח. תקרא לי כשתדע סופסוף מה הסיסמה.

דניס יוצא. גונתר מפעיל את מכשיר הקשר.

גונתר: נץ השחר, נץ השחר, כאן שפיצנטוחס, עבור- (נשמעים קולות לא ברורים) נץ השחר, מה הסיסמה? מה הסיסמה? את שומעת? אילזה? אווה? יסמין? גלדה? מי שלא תהיי, אנחנו תקועים כאן, על השפיץ, ומחכים לו שיבוא, ואנחנו לא יודעים את הסיסמה, בבקשה- (קולות מהמכשיר) אני מדמיין אותך, רבקה שלי, מחזיקה את יוסל'ה שלנו, מחכה שהמלחמה תיגמר... אני אגיע אליכם, אני אחזור, ואביא מתנות, ופרחים, ולוף... המון לוף...

גונתר מתייפח. נשמעים קולות מבחוץ. הוא נדרך, ממתין. נכנסים דניס, גנרל פון-פון ומשרתו פודל.

גונתר: עצור סיסמה!

דניס: גונתר-

גונתר: לא לזוז! ידיים למעלה!

פון: שטאבסגפרייטר בלום אני מבין?

גונתר: איך קראת לי? אתה יודע?

דניס: בלום... זה הוא ולא אחר.

גונתר: (לפוץ) זה אתה?

פוץ: אני?

גונתר: (לדניס) זה הוא?

פוץ: גנרל פון-פוץ.

דניס: גנרל? גונתר, גנרל!

דניס וגונתר מתמתחים להקשב, מצדיעים.

פוץ: משוחררים. פלדנגנראלן אאוף שטירמנצורקיש (felden-generalen auf schtirm-) (גורר את פודל) (tzorkish) פון פוץ. את מר דניס לונץ הכרתי. אתה גונתר בלום. וזה- (גורר את פודל) פודל. הוא לא מדבר. אני בספק אם הוא שומע. אתה שומע כלב?

פודל מהנהן.

פוץ: אנחנו עורכים סיור בגזרה, בודקים את רמת הכוננות. יש אוכל?

דניס: אתה תמצא המפקד שאנחנו בכוננות גבוהה ביותר.

גונתר: אנחנו כאן במשימה מיוחדת.

דניס: משימה מובחרת.

גונתר: זה כמו קומנדו.

דניס: משימה סודית.

פוץ: ומה המשימה? יש אוכל?

דניס: המשימה סודית אדון גנרל.

גונתר: אנחנו לא יכולים לומר לאדוני.

דניס: אנחנו יכולים לרמוז.

גונתר: זה תלוי בסיווג הביטחוני שלו.

דניס: אבל יש גם את הפודל.

גונתר: הוא נראה לי אידיוט גמור.

פוץ: אני פלדנגנראלן אאוף שטירמנצורקיש. אין בעיה של סיווג ביטחוני. יש משהו לאכול לעזאזל?

דניס: אנחנו מחכים שהוא יבוא.

גונתר: אמרו לנו לשמור כאן, עד שהוא יבוא.

פוץ: מי?

גונתר: בהתחלה חשבתי שזה אתה.

פוץ: זה לא אני?

דניס: לא אדוני. אתה לא הוא.

פוץ: מי זה הוא?

דניס: הפיהרר.

פוץ: הפיהרר מגיע? מתי? פודל, אתה יודע על זה משהו?

פודל מניד את ראשו.

גונתר: הוא יכול להגיע בכל רגע.

דניס: ממש עכשיו.

גונתר: אולי מחר.

דניס: אולי אתמול.

גונתר: יכול להיות שהוא כבר היה כאן.

פוץ: כמה זמן אתם כאן?

דניס: כמה שבועות.

פוץ: כמה?

גונתר: יותר כמו חודשים, אדוני.

פוץ: חודשים?

דניס: הייתי מעריך, חצי שנה.

גונתר: מ-1922 אנחנו כאן.

דניס: באיזה שנה אנחנו?

גונתר: שנת השפם.

דניס: השפם כבר לא באופנה.

גונתר: מ-1886 אנחנו כאן.

דניס: מימי המהפכה הגדולה.

גונתר: ראינו את חניבעל עובר כאן, עם כל הפילים.

פוץ: נהדר. עכשיו, תגידו לי בבקשה, יש משהו לאכול?!

דניס: גונתר, לך תביא משהו לגנרל.

גונתר: אבל דניס, יש לנו ממש מעט-

דניס: אנחנו לא חזירים יהודים גונתר! אנחנו חולקים את העושר המועט שלנו עם בני עמנו!

גונתר יוצא. פוץ מסמן לפודל לחלוץ את נעליו. פודל מציית.

פוץ: אידיאליסט מה?

דניס: אידיוט. לפעמים אני חושד בו שהוא לא ממש גרמני.

פוץ: ואתה דניס?

דניס: אני גרמני, אבותיי גרמנים, אבות-אבותיי, אבות-אבות-אבות-אבותיי מגלזנקירשן.

פוץ: אתה חייל טוב.

דניס: אם יש לך קשרים, אולי תוכל לעשות משהו, להוציא אותי מהחור הזה...

פוץ: אני יכול למשוך בכמה קשרים... לדבר עם יודל, הודל, קודל.

דניס: תודה, אין לך מושג כמה קשה כאן עם הליצן הזה.

פוץ: אני יכול להבין בדיוק. גם לי כאן, יש את היצור הזה. אני לא יכול בלעדיו. התרגלתי. הוא תמיד מקשיב. אני הרבה לבד, אז זה עוזר.

דניס: משימה אחת הייתה לו אתמול, לשמוע בקשר מה הסיסמה, ואפילו את זה הוא לא הצליח לעשות. אולי אתה יודע?

פוץ: בוודאי.

דניס: פדר-גליקשטיין? אודר-שפרינגנבאום? יודל-יודל-יודלייהו?

פוץ: פודל יגיד לך.

דניס: הוא לא מדבר.

פוץ: תנסה.

גונתר נכנס עם צלחת ולוף.

דניס: פודל, מה הסיסמה?

פודל לא עונה.

גונתר: מה קורה?

פוץ: אוכל! תן לי.

פוץ חוטף את הצלחת וזולל בתאוה. גונתר ודניס המומים. פודל מייבב.

גונתר: הוא בוכה-

פודל מתקרב לפוץ, פוץ בועט בו.

דניס: למה אתה לא נותן לו לאכול?

פוץ: הכלב הזה יגמור לי הכל.

גונתר: אני אלך להביא לו גם- (פונה ללכת)

פוץ שולף אקדח.

דניס: גונתר!

פוץ: אתה לא מביא לו כלום.

גונתר: אבל הוא-

פּוֹץ: (מחזיר את האקדח) מה? מה הוא? מסכן? (בועט בפודל) עלוב? (בועט שוב) זה כלב חזיר יהודי שלא מגיע לו לנשום, הבנת? אם אני לא הייתי דואג לו, הוא היה מזמן ערימה של אפר. הצלתי אותו, מתוך הציפורניים של הגסטאפו לקחתי אותו. ומה אתה חושב שאני מקבל בתמורה? מה? רק יבבות, ובעיות, וטענות-עצלן, מרקסיסט, חרא, יהודי מזוהם- (פּוֹץ מתנפל על פודל. אחרי כמה שניות דניס מתערב ומפריד.)

דניס: הר גנרל! מספיק!

פּוֹץ: אני אלך להביא לו משהו לאכול.

גונתר: יש שם עוד קצת בתוך הקופסה...

פּוֹץ יוצא.

גונתר: אני לא חושב שהוא גנרל.

דניס: משהו מסריח פה גונתר.

גונתר: בסדר, אני אצחצח שיניים.

דניס: לא, אני שאלתי את הפּוֹץ אם הוא יודע מה הסיסמה.

גונתר: נו? ו-

דניס: אני לא חושב שהוא יודע. הוא אמר שנשאל אותו-

גונתר: את פודל?

דניס: (לפודל) היי, מה הסיסמה?

פודל לא עונה.

דניס: אתה שומע אידיוט? מה הסיסמה?

גונתר: אולי צריך לעשות משהו.

דניס: כמו מה?

גונתר: לא יודע. אולי יש איזה כפתור הפעלה.

דניס: (בועט בפודל) דבר!

גונתר: זה לא עובד.

דניס: (מטלטל את פודל, הכובע שלו נופל. פודל מתחיל לדבר) הנה- הנה זה עובד-

פודל: ...תורת המרקסיזם היהודית דוחה דוחה את העיקרון האריסטוקרטי של הטבע, ושמה תחת זכות היתרון הנצחית של הכוח והעוצמה את ההמון על משקלו הדומם. כך היא מתכחשת לערך האישיות שבאדם, מערערת על משמעות של לאומיות וגזע ומפקיעה בכך מן האנושות את היסוד לקיומה ולתרבותה... וכשם שיישומה של תורת כזב, שקר, מרמה, סילוף, זיוף, שולל, לא ישרה, עקומה, האאאא זו ביקום כולו היה מביא אך לתוהו ובוהו, כן היה סופו עלי אדמות אובדן תושבי כדור הארץ. אם ינצח היהודי, אזי יהווה ניצחוננו אות לגסיסת האנושות, וכדור הארץ ישוב לנוע באתר ריק מאדם, כמו לפני אלפי שנים-

דניס: תשאל אותו מה הסיסמה-

גונתר: מה הסיסמה?

פודל: הטבע הנצחי נוקם ללא רחם על פגיעה בחוקיו. לפיכך מאמין אני היום, שאני פועל ברוחו של בורא העולם הכל יכול. בכך אני מתגונן בפני היהודי ונאבק למען פועל ידו של אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר נברא, איבת היהודי מופנית נגד כל מי שאיננו דומה לו ברוחו. הוא לא נרתע משום דבר ובשפלותו מגדיל לעשות עד כי לא ייפלא, אם בקרב עמנו מתגלם השטן, סמל כל הרע, בדמותו המוחשית של היהודי.

דניס: על מה הוא מדבר?

גונתר: זה הוא!

פודל: בערות ההמון הרחב באשר למהותו הפנימית של היהודי, וצרות המוח והאטימות היהירה של השכבות הגבוהות, הופכים על נקלה את העם קרבן למסע השקרים היהודי. בעוד השכבות הגבוהות בפחדנותן הטבעית מפנות עורף לאדם המותקף על-ידי היהודי, בשקרים ובהשמצה, מאמין ההמון הרחב לכל דבר ברוב טיפשותו או תמימותו. שלטונות המדינה, לעומת זאת, מתעטפים בשתיקה, או כדי לשים קץ לתעלולי העיתונות היהודית, רודפים את המותקף שלא בצדק – בעיני לבלר מטומטם נחשב הדבר כשמירה על סמכות המדינה והבטחת השקט והסדר.

דניס וגונתר כורעים, משתחוים. פודל קם. הופך להיטלר. קולות המון נשמעים. הוא נואם.

פודל: אט אט יורד כחלום בלהות על נפשם ומוחם של האנשים ההגונים, הפחד מפני הנשק המרקסיסטי של היהדות. בכך שנאחזים בחיל ורעדה מפני האויב הנורא, נופלים לו לבסוף קרבן. אנחנו לא נהיה קורבנות! גרמניה לא תיכנע לשטן היהודי שחור הציפורניים! חלק מהיהודים מודים בגלוי על היותם עם זר, אך גם בכך טמון שקר. כי בעוד הציונות מנסה לאחז את עיני העולם באומרה שהרהורי התשובה הלאומיים של היהודים ימצאו סיפוקם ביצירת מדינה פלשתינאית – מערימים היהודים פעם נוספת על ה"גויים" המטומטמים. הם אינם מתכוונים כלל לבנות מדינה יהודית בארץ ישראל (Palästina) כדי להתיישב בה, אלא כל שאיפתם היא להקים מרכז ארגוני למעשי ההונאה שלהם בממדים בינלאומיים; מרכז ריבוני מוגן בפני התערבותן של מדינות אחרות, כלומר, מקלט לנבלים ובית-ספר גבוה לטיפול נכלים. הנער היהודי, שחור השער, אורב במשך שעות כששמחה שטנית על פניו, לנערה תמימה, מטמא אותה בדמו וכך גוזל אותה מעמה. בכל הדרכים הוא מנסה להשחית את התשתית הגזעית של העם שבכוונתו להכניעו. וכפי שהוא עצמו משחית במכוון נשים ונערות, איננו נרתע מלהרוס את מחיצות הדם בפני אחרים. היו אלה והינם היהודים, שהביאו את הכושי אל גדות הריינוס, במטרה הנסתרת והברורה להרוס את הגזע הלבן השנוא ולהורידו מרמתו התרבותית הפוליטית, על-ידי המימזור הבלתי נמנע, ובעצמם לעלות לדרגת שליט. כי עם טהור גזע המודע לדמו, לא ישועבד לעולם על-ידי היהודי. בעולם הזה יהיה היהודי אדונם של ממזרים בלבד. ולכם, בני עמי הטהורים, הוא מנסה במתוכנן, להוריד את הרמה הגזעית על-ידי הרעלתם של היחידים לאורך ימים. לא ניתן ליהודים לחסל אותנו! לא נסכים להכפיף את גאונו גרמניה הגדולה למרות הכובש היהודי! הם שואפים להכחיד אותנו, את העולם התרבותי, לחסל אותנו, לאנוס את נשינו, את ילדינו, את נשמותינו, ולהביא קץ לתרבות האנושית! אולם הסוף יביא לא רק קץ לחירותם של העמים המשועבדים

ליהודים, אלא גם לקצו של אותו פרזיט העמים עצמו. יש להוציא את הסרטן הממאיר מקרבנו, לעקור את המגפה מתוכנו, לחסל-

פוץ נכנס בריצה, ומניח את הכובע בחזרה על ראש פודל. פודל משתתק.

פוץ: מה עשיתם לזו?

גונתר: מה זה היה?

דניס: הוא- הוא- זה הוא-

פוץ: ששש... הוא צריך להירגע... טוב רבותי. אנחנו נלך. בוא!

פוץ אוחז בידו של פודל. גונתר אוחז ביד השנייה של פודל.

דניס: מה אתה עושה?

פוץ: עזוב אותו.

גונתר: הוא נשאר כאן.

פוץ: גפרייטר בלום!

גונתר: אתה לא תתעלל בו יותר!

פוץ: אני סופר עד דריי-

דניס: (לגונתר) למה אתה צריך את אדולף הפודל? לא שמעת אותו?

גונתר: הם התעללו בו, שטפו לו את המוח-

פוץ: צוויי-

גונתר מושך חזק, פודל עף אליו. פוץ אוחז בחזרה, פודל מתחיל לייבב, ולאחר מכן למלמל מילים לא ברורות.

פוץ: פודל, לא, כלב רע פודל!

גונתר: הוא אומר שמע-

דניס: גונתר, אל תעשה את זה-

גונתר ופודל יחד: שמע ישראל, ה' אלוהינו, ה' אחד – (חוזרים ומגבירים, עד שזה חזק וברור. פוץ עוזב את פודל. דניס עוזב את גונתר)

פוץ: בלום?

גונתר: בלומשטיין. דוד בלומשטיין.

דניס: גנרל, אני לא ידעתי-

פוץ: (שולף אקדחו) אתה בא איתי.

פוץ פונה ללכת. פודל אחריו, ובשל איום האקדח, גונתר אחריו. דניס שולף אקדח משלו.

דניס: עזוב אותו! הוא חייל שלי, הוא נשאר כאן.

פוץ: אתה רוצה אותו? הוא ידקור אותך בלילה ויברח.

דניס: גונתר לא יעשה כזה דבר.

פוץ: גונתר לא. דוד בלומשטיין יחנוק אותך.

דניס: זה גונתר. ולא מעניין אותי אם הוא דוד, או יעקב, או פרנץ, או ג'יימס. לך. קח את הפודל ולכו מפה.

פוץ גורר אחריו את פודל. גונתר רץ אחריהם.

גונתר: פודל-

דניס: גונתר!

כעבור כמה שניות. גונתר חוזר. ידו מדממת.

גונתר: הוא נשך אותי הפודל-

דניס: אני אחבוש אותך.

גונתר: הפוץ, הוא חיסל את כל הלוף!

דניס: אנחנו גמורים.

גונתר: מה נאכל? הוא לא השאיר כלום-

דניס: מה אכפת לי אוכל עכשיו גונתר-

גונתר: עכשיו לא, אבל עוד מעט, כשהבטן תתעורר, אתה תרצה משהו.

דניס: איזה אוכל בראש שלך. אנחנו נכשלו גונתר.

גונתר: במה?

דניס: זה היה הוא גונתר. זה היה הפיהרר, ואנחנו לא ידענו את הסיסמה...

גונתר: די כבר עם הסיסמה המזויינת שלך! די כבר עם המלחמה המטופשת שלך! די עם הפיהרר המטורף שלך!

דניס: גונתר, אתה נורמלי?

גונתר: זה לא היה הוא, כי אין דבר כזה הוא.

דניס: אני שמעתי אותו מדבר בדיוק כמוהו-

גונתר: אם זה הוא, אז המצב לא משהו.

דניס: אז מי אלה?

גונתר: סתם שני חארות שרצו לגנוב לנו את האוכל. והצליחו. ואנחנו תקועים כאן, בשפיצנטוחס המסריח הזה, 1200 ק"מ מהבית, בלי אוכל, בלי קשר, בלי כלום.

דניס: אם זה לא היה הוא, אנחנו חייבים להמשיך להתכונן.

גונתר: די כבר, די דניס, אתה לא מבין? זה נגמר.

דניס: שום דבר לא נגמר גונתר. אני המפקד שלך, ואני פוקד עליך להיות מוכן.

גונתר: מוכן למה?

דניס: למקרה שהוא יבוא.

גונתר: הוא לא יבוא!

דניס: הוא יבוא!

גונתר: אני הולך דניס.

דניס: אתה לא זז מפה.

גונתר: אז תלך אתה.

דניס: אין סיבה.

גונתר: אז אני אלך. תעצור אותי.

דניס: גונתר-

גונתר מתחיל ללכת.

דניס: עצור! גונתר בלום! גונתר בלום! דוד בלומשטיין!!!

גונתר עוצר. חוזר.

גונתר: אתה רוצה להרוג אותי?

דניס: אני אהרוג אותך. לא עכשיו.

גונתר: מתי?

דניס: מחר.

גונתר: החבאתי כמה קופסאות בתיק. אתה רעב?

דניס: תביא.

גונתר: קוביות או פרוסות?

דניס: דווקא אהבתי את הצורה החדשה. את הצורה של התולעת.

גונתר פונה לצאת, וחוזר.

גונתר: יש לי!

דניס: מה?

גונתר: הסיסמה, נזכרתי! צדר- שפרינגברון!

דניס: יופי גונתר, אני שמח שנזכרת. צדר- שפרינגברון. זה יפה. כמו שיר.

נכנס ברקע שיר האהבה ממקודם. גונתר יוצא, חוזר עם לוף. הם אוכלים ושותקים. סוף.

